

עשרת אלפים תושבי רמאללה השתתפו בידי חייל ועשרים אלף ישראלים הפגינו

גוש

השיר, שהפך להימנון חסידי ארץ-ישראל השלמה: „עם-ישראל חי“
ואומנם, היה דימיון רב בין שתי ההפיגנות-צעדות של אותו היום ואותה השעה, בסמיכות האתרים. הלווייתיהם של חלילי מחמוד וג'מיל עראפאת, עם כל הצער וההפכו במהרה הפגנה פוליטית נגד „מישטר-הכיבוש של הישראלים“ חלילי מחמוד המוסלמי נהרג עלידי עסקן ידוע בראש מאללה, עבד אל-נור ג'נחו הנוצרי. ג'נחו מי שהיה מועמד בבחירות שנערכו בשבוע שעבר לראשות עיריית רמאללה והובס. בא בטענות אל חלילי מחמוד על שלא בחר בו. הטענות הפכו תיגרה, שבמהלכה שלף ג'נחו את אקדחו, פצע אדם והרג את חלילי מחמוד.

מדי פעם הועלה צעיר על כיתפי חבריו ופנה בקריאות בקול צרוד אל ההמון ש' מסביבו, בקריאות שהיו נענות מייד ב' מקהלה של צעקות קצובות. היתה זו הלווייתיהם של חלילי מחמוד עיסא בן ה-45, ושל ג'מיל עראפאת המיס אל-ג'יום בן ה-61. זרייהפרחים העגולים שנישאו גבוה מעל לראשים, הכרזות, דיגלי פלסטין שהונפו מדיפעם אחרי שמניסיהם הסתירו את פרי צופיהם בכאפייה, ומראה עמודיהתליה, ש' בקצהו העליון חבל ועליו תלויה כובת קוף, היוו תיפאורה הולמת לקריאות: „פלסטין שלנו!“ „אללה אכבר!“ „כולנו פידאין!“

ההלווייה הפכה להפגנה

ב מרחק של פחות מעשרה קילוי מטרים משם, בוואדי צפית, ליד מיי קומה המשוער של בית-אל העתיקה, החלה באותה שעה צעדה אחרת. 20,000 חברי גוש-אמונים ואוהדיהם, התפרסו על-פני הכביש המוביל מבית-אל עד לכוכביהשחר שבמורדותיו המיוזרחיים של השומרון. צעירי רים חבושי כיפות סרווגות; צעירות לבושות בשמלות עד מתחת לברך, כתפיים מכוסות ומיטפחות-ראש לשערן; עולים חדשים מברית-המועצות שצעדו בגוש אחד, נכה שדידה על קב ולידו צעיר מנגן באקורדיון, פסעו להם בזוג-אוויר קרייר וצח, בנוף ההררי המקסים. בין כפר ערבי אחד למישנהו, לעיתים היתה צעירה מבי קשת טרמפ מאחת ממכונות-השירות ש' עברו במסלול. בשולי הדרך אפשר היה להבחין בקשישים שבין הצועדים, שהתיישבו לנוח אחת לכמה מאות מטרים.

דיגלי הכחול-לבן, הכרזות שקראו ל' שלמות הארץ, ושילטיהבד שעליהם מפות הארץ הכוללות את הגדה, היו תיפאורה מתאימה לקריאות הקצובות, שהיו גם מנת חלקה של צעדה זו: „השומרון כולו שלנו!“ „גוש, גוש-אמונים!“ ומעל לכל

מדה אחד הצועדים בצעדת ההפגנה של גוש אמונים מבית-אל ליריחו. מיטפחות שלמות של חובשי כיפות סרווגות נטלו חלק בצעדה אשר לבשה אופי של פיקניק המוני. מרבית הצועדים היו בני-נוער מהתנועות הדתיות שצעדת ארץ-ישראל היתה להם בילוי לפסח.

על רגל אחת

את ירושלים עם שכם ונמשכת בדרך מתרחבת יותר, עד למעלה ביתיהקברות. אל תוך סימטה זו נדחסו ביום הראשון ל- מעלה מ'10,000 תושבים ערביים, מרמא' ללה, אליבירה והכפרים השכנים.

ה דרך מן המסגר הגדול של רמאללה אל ביתיהקברות, הנמצא בפאתי ה' עיר, בוודאי אינה יכולה להיחשב כמסלול של צעדה. הסימטה הצרה יוצאת מרחבת המיסגר, חוצה את הכביש הראשי המחבר

החיילים הצניעו עצמם

כ אשר, בעיקבות מותו של ג'מיל עראפאת בן ה-61, בהפגנות שנערכו כנגד ג'נחו והמימשל בשבת האחרונה, שוב פירסם דובר-צה"ל את ההודעה — שהפכה כבר כימעט-מסורתית אצלו בשבועות ה' אחרונים — בדבר פליטת כדור, הפכה האש, שהציתה יריית אקדחו של ג'נחו, להבה גדולה. ג'נחו, ריב המישפחות, העובי דה שההרוג היה מוסלמי בעוד היותה נוצרי — כל אלה נשכחו, או שימשו מיסגרת בלבד: ההפגנות היו נגד הכיבוש הישראלי. בניגוד לאירועי יום-האדמה, פעלו הפעם

הפגנות תושבי רמאללה, שאליהן הצטרפו תושבי אליבירה והכפרים הסמוכים, נערכו באותה שעה שבה נערך מיצעד גוש-אמונים. צעירי המפגינים הלהיבו עצמם בקריאות לאומניות, והפכו את ההפגנה על מותו של אחד מתושבי העיר, שנהרג עלידי עסקן ידוע ברמאללה, מחאה נגד הכיבוש הישראלי.

השבאב

בני-נוער רבים השתתפו בפסטיבל הצועד שאירגן גוש-אמונים לחגי-הפסח. צעירי בני-עקיבא יחד עם רבנים עטורי זקן, סטן דנטים של ברי-אילן, יחד עם בני ההתיישבות העובדת, חסידי ארץ-ישראל השלמה, צעדו משך יומיים כשהם ממריצים עצמם בסיסמות, בקריאות ובשירת „עם ישראל חי“.

החבר'ה